

University of Groningen

Rb den Bosch 31-01-2013, LJN BZ2126

Paapst, Mathieu

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2013

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Paapst, M., (2013). *Rb den Bosch 31-01-2013, LJN BZ2126*, Nr. LJN BZ2126, jan 31, 2013. (Tijdschrift voor Internetrecht; Vol. 2013, Nr. 2).

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Linken naar persoonsgegevens bij executoriale verkopen

Mathieu Paapst*

Annotatie bij Rechtbank 's-Hertogenbosch, 31 januari 2013, LJN BZ2126

Inleiding

De uitspraak van de Rechtbank Den Bosch over de toepassing van art. 35 Wbp is om meerdere redenen interessant. Zo geeft de Rechtbank in haar uitspraak een geheel eigen interpretatie aan het Wbp-begrip 'Verantwoordelijke', en is ze van oordeel dat het sturen van een link naar persoonsgegevens een verwerking is waarop de wet van toepassing is. De vragen die deze uitspraak oproept op het gebied van het invorderingsrecht zijn echter minstens zo interessant, en kunnen een kleine aardverschuiving teweeg brengen in de huidige praktijk van executoriale verkopen.

Inhoudelijk

Aanleiding voor de zaak geeft de commerciële website veilingdeurwaarder.nl die gerechtsdeurwaarders en belastingdeurwaarders de mogelijkheid geeft om tegen betaling een advertentie te plaatsen over executoriale verkopen. De eiser in deze zaak ziet in 2012 op de website een aankondiging van de openbare veiling van zijn auto. Daarop was namelijk beslag gelegd door een gerechtsdeurwaarder. In de advertentie ziet de eiser zijn kenteken staan en vermelding van zijn naam. De informatie over het kenteken verkrijgt veilingdeurwaarder.nl van de RDW, en de voorletters en achternaam van de eiser worden verkregen via de deurwaarder die belast is met de daadwerkelijke executie. Eiser ziet hierin een verwerking van zijn persoonsgegevens en vraagt aan veilingdeurwaarder met een beroep op art. 35 Wbp een overzicht te geven van het doel van de verwerking, de (categorieën) van gegevens waarop de verwerking betrekking heeft en de (categorieën) van ontvangers, alsmede informatie over de herkomst van de gegevens. Veilingdeurwaarder is echter van mening dat zij geen verantwoordelijke is in de zin van de Wbp omdat niet zij het doel en de middelen van de publicatie vaststelt, maar de gerechtsdeurwaarder. Die heeft de wettelijke plicht om openbare verkopen te publiceren teneinde een zo groot mogelijke opbrengst te behalen, en die bepaalt daarom of een voorgenomen verkoop op de website veilingdeurwaarder.nl wordt gepubliceerd.¹ Bovendien is een kenteken in combinatie met een achternaam en voorletter volgens veilingdeurwaarder geen persoonsgegeven in de zin van de Wbp.

De rechtbank maakt met dit laatste argument korte metten door aan te geven dat deze combinatie wel degelijk een persoonsgegeven is. Bovendien moet veilingdeurwaarder als verantwoordelijke worden aangemerkt voor de verwerking van die gegevens. Hoe de rechtbank tot die op zichzelf juiste conclusie komt is dan wel weer verrassend: 4.4. *De rechtbank stelt voorop dat als uitgangspunt dient te gelden dat degene die persoonsgegevens verwerkt verantwoordelijk is voor de verwerking, tenzij deze aantoont dat dat*

niet het geval is. Dat uitgangspunt is echter niet gebaseerd op de wet. Die schrijft immers in art. 1 precies voor wanneer er sprake is van een verantwoordelijke en wanneer er sprake is van een bewerker. In dit geval claimt veilingdeurwaarder dat zij slechts bewerker is en dat hun opdrachtgevers de verantwoordelijke zijn in de zin van de Wbp. Omdat het bedrijf echter voor de advertentie zelf ook gegevens uit meerdere bronnen samenvoegt, moet zij toch worden gezien als verantwoordelijke. Dit is de reden dat Veilingdeurwaarder in beginsel moet voldoen aan een verzoek op grond van art. 35 Wbp.

Op haar website heeft Veilingdeurwaarder tevens een aantal social media buttons staan (zoals Tweet This), en een emailoptie waarmee bezoekers van haar website derden op de hoogte kunnen stellen van een bepaalde advertentie. Een bezoeker maakt dan door middel van een functionaliteit die op de website wordt aangeboden een te verzenden hyperlink naar de betreffende advertentie aan. De rechtbank zegt daarover dat ook het verzenden van een dergelijke hyperlink door middel van een e-mail of tweet een verwerking is van persoonsgegevens, waarvoor Veilingdeurwaarder als verantwoordelijke moet worden aangemerkt. Welwillend lees ik hier in dat de Rechtbank eigenlijk bedoeld te zeggen dat ook het aanbieden van een mogelijkheid op de website om derden te wijzen op een advertentie met daarin persoonsgegevens opgenomen, valt te beschouwen als een verwerking van persoonsgegevens in de zin van art. 1 sub b Wbp. Nu veilingdeurwaarder daarvoor het doel en de middelen vaststelt, is zij ook verantwoordelijke ten aanzien van de handelingen die de websitebezoekers vervolgens verrichten door te klikken op een button en een hyperlink door te sturen.²

Losse einden

De eiser heeft in deze zaak een aantal dingen laten liggen waardoor er een aantal losse eindjes zijn overgebleven. Zo lijkt er überhaupt geen sprake te zijn van een in art. 8 Wbp genoemde toegestane verwerkingsgrond. Uitsluitend een beroep op de restbepaling onder sub f lijkt een kleine kans van

* Mr. dr. M.H. Paapst is universitair docent bij de Rijksuniversiteit Groningen (Centrum voor Recht en ICT).

1. Die wettelijke plicht betreft de aankondiging op grond van art. 466 Rv in een dagblad van de plaats van verkoop, of indien de plaats geen dagblad heeft, in dat van een naburige plaats. Er is daarom geen sprake van een plicht of een beperking om de aankondiging ook voor een groter publiek toegankelijk te maken, bijvoorbeeld op een website.
2. Een en ander roept wel interessante vragen op ten aanzien van het door derden aanleggen of doorsturen van hyperlinks naar websites met persoonsgegevens. Er lijkt dan immers sprake te zijn van een verwerking van persoonsgegevens op grond van het niet limitatief opgestelde art. 1 sub b. Wbp.

slagen te hebben, maar zowel Veilingdeurwaarder alsook de gerechts- en belastingdeurwaarders hebben naar mijn mening geen gerechtvaardigd belang dat prevaleert boven het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de eiser. Deze had daarom op grond van art. 49 j° 50 Wbp een schadevergoeding en een verbod op de verdere verwerking kunnen eisen.³ Zou er wel een toegestane verwerkingsgrond zijn, dan volgt uit art. 11 lid 1 Wbp dat de te verwerken persoonsgegevens ter zake dienend en niet bovenmatig mogen zijn. De Rechtbank merkt in een overweging ten overvloede (mogelijk gelet op dit artikel) ook op dat zij niet inziet dat het doel van de publicatie (bereiken van een zo groot mogelijke opbrengst) is gediend met het noemen van naam en kenteken.

De tenuitvoerlegging van de executie gebeurt voor de gerechtsdeurwaarder en de belastingdeurwaarder volgens de regels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Art. 464 van die wet is behoorlijk helder over de aankondiging van executieverkopen: enkel plaats, dag, uur van verkoop en de aard van de te verkopen zaken worden aangekondigd, zonder vermelding van nadere bijzonderheden. Het is een belastingdeurwaarder op grond van art. 67 Invoeringswet verboden om mededelingen over de persoon verder bekend te maken dan noodzakelijk is voor de uitvoering van deze wet of voor de heffing van enige rijksbelasting. Ook hieruit vloeit voort dat het gebruik van persoonsgegevens zoals de naam van de beslagene in beginsel niet is toegestaan.

Die belastingdeurwaarder dient zich bovendien te houden aan de Algemene wet bestuursrecht en dient bij zijn handelen de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in acht te nemen, ook als sprake is van privaatrechtelijke handelingen zoals een executoriale verkoop. Op grond van art. 9:1 Awb heeft een ieder daarom het recht om een klacht in te dienen bij de ontvanger in wiens opdracht en onder wiens verantwoordelijkheid de belastingdeurwaarder werkzaam is over de wijze waarop de belastingdeurwaarder zich jegens hem of een ander heeft gedragen.

Afsluitend

Diegene wiens naam op veilingdeurwaarder.nl verschijnt vanwege een executoriale verkoop, heeft een begrijpelijk belang om bezwaar te maken tegen vermelding van de naam, en helemaal indien dat in combinatie is met andere gegevens zoals een kenteken, of het daadwerkelijke woonadres.⁴ Indien deze gegevens eenmaal op een website staan, is het zeer moeilijk om deze op enig moment weer van het internet te verwijderen, en zal iemand te boek kunnen blijven staan als wanbetaler. Zelfs indien de daadwerkelijke executieverkoop helemaal niet heeft plaatsgevonden, bijvoorbeeld omdat er alsnog is betaald, of omdat er sprake bleek te zijn van een administratieve fout. Op dit moment heeft veilingdeurwaarder.nl nog steeds aankondigingen online staan waarbij persoonsgegevens in combinatie met kenteken of woonadres openbaar worden gemaakt. Ook indien Veilingdeurwaarder daarbij niet kan worden gezien als verantwoordelijke maar slechts als bewerker, is zij aansprakelijk voor schade of nadeel die is ontstaan door zijn werkzaamheid, tenzij het hem niet kan worden toegerekend.⁵

3. Blijkens ro. 4.9 heeft de eiser nog wel betoogd dat de verwerking onrechtmatig was, maar de Rechtbank geeft daarop aan dat dit in het kader van deze specifieke verzochtschrift procedure niet beoordeeld kan worden.
4. De gemeente Amsterdam maakt in haar aankondigingen van executieverkopen bijvoorbeeld melding van voorletters, achternaam en woonadres van de huidige eigenaar van de in beslag genomen spullen. Zie <http://www.amsterdam.nl/belastingen/executieverkopen>.
5. Art. 49 lid 3 Wbp.